La Opera din Los Angeles, ANNA NETREBKO – ROLANDO VILLAZON, NOUL CUPLU DE AUR AL SCENEI LIRICE

(Costin Popa – 23 martie 2005)

Los Angeles Opera nu este o companie lirică veche. În 2006 aniversează doar 20 de ani, cifră greu comparabilă cu multele decenii și chiar secole de existență ale templelor lirice mondiale. Dar LA Opera nu se intimidează de concurență și, structurată ca teatru de stagiune, propune serii de spectacole atractive, memorabile, care umplu până la refuz, seară de seară, cele peste 3000 de locuri ale Dorothy Chandler Pavilion din downtown LA.

Este și meritul conducerii, asumată de celebrul tenor Placido Domingo, al admirabilei echipe artistice (director muzical, dirijorul Kent Nagano) și manageriale (îl amintesc aici numai pe Gary W. Murphy, amabilul și eficientul director de Relații Publice). Pe scena lirică din marea metropolă californiană au cântat deja reputați artiști români, sopranele Leontina Văduva, Angela Gheorghiu și Adina Nițescu, mezzosoprana Carmen Oprișanu.

Greu de uitat recentul spectacol cu **Romeo și Julieta** de Gounod, o nouă producție semnată de regizorul Ian Judge, în decorurile și costumele lui John Gunter, respectiv Tim Goodchild! Greu de uitat datorită interpreților rolurilor principale, două staruri puțin trecute de vârsta de 30 de ani, soprana rusă Anna Netrebko și tenorul mexican Rolando Villazon, noul cuplu de aur al liricii mondiale.

De la prima intrare în scenă, Anna Netrebko exală parfum de vedetă: prezență cuceritoare, captivantă, zbor vaporos de lebădă, naturalețe, comunicativitate atașantă. Este puritatea, este transparența Julietei așa cum au fost imaginate de Shakespeare, așa cum au fost transpuse în portative de Gounod. Anna Netrebko convinge cadru de cadru, primul sărut are candoare juvenilă, scena balconului (**Ô nuit divine!**) pulsează de erotism și o simți pe Julieta **comme un oiseau captif**; privirile furate, lucirile de ochi, gesturile infinitesimale dintre cei doi în scena cununiei emoționează, molipsesc. Sunt numai și numai în lumea lor, pierzând contactul cu realul, plutind în ireal. Câtă fericire! Marele duo din camera Julietei se derulează într-o atracție sexuală irezistibilă, exprimată fără opreliști, dramaticul **Je suis prête à mourir** adresat părintelui Laurent dă fiori, cutremură, ca și finalul. Imposibil de uitat, imposibil de separat însă prestația Annei Netrebko de cea a lui Rolando Villazon. Vibrații pe aceeași coardă, înlănțuite, trăiri la înalt voltaj de trepidantă intensitate. Romeo nebun din dragoste, chinuit din dragoste, de o expansivitate fără margini (trebuie să descriu... aruncându-se literalmente în brațele preotului, zmulgându-și straiele în scena super-erotică din primul tablou al actului al IV-lea), pasional până la extrem (temperament latin!), Villazon iradiază o poetică greu de egalat în exprimarea scenică și vocală.

Soprană lirică de coloratură, Anna Netrebko are o muzicalitate foarte pregnantă, o preciziune a intonației care se adaugă cântului strălucitor, cu timbru fermecător. Artista are spectaculozitate în celebrul vals **Je veux vivre** și, pe tot parcursul serii, frazează seducător, nuanțat, însă în limitele simplității, sincerității cu care își concepe personajul. Alături, timbrul de prețios velur al lui Rolando Villazon se vădește subtil plămăditor de atmosferă în aria **Ah! lève-toi, soleil!** și nu

numai, cu **mezze-voci** adânc elaborate și acute sigure, eclatante (inclusiv temutul **Do** din finalul actului al III-lea, **Je mourai, mais je veux la revoir!**).

În alte roluri, prestații de bună calitate. Îi numesc, într-o ordine deloc întâmplătoare, pe Anna-Maria Panzarella (Stephano), Reinhard Hagen (Părintele Laurent), Marc Barrard (Mercutio), Simone Alberghini (Capulet)... dar întreaga distribuție a fost la înălțime, circumscrisă cuplului desăvârșit care este Anna-Rolando. La pupitrul excelentei orchestre a LA Opera, s-a aflat Frédéric Chaslin, discret tălmăcitor și expresiv specialist al acestui pretențios gen de muzică, care este lirica franceză. Totul, în ambientul modern gândit și funcțional pus în pagină de creatorii scenografiei, de regizorul care s-a văzut în fața idealului: doi interpreți în rolurile principale, care au făcut din spectacolul **Romeo și Julieta** un eveniment referențial.

Opera din Los Angeles, teatru care își merită locul de onoare pe eșichierul liric mondial, va celebra cei 20 de ani de existență printr-o stagiune aniversară, ce se va deschide în septembrie 2005 cu un Weekend de Gală. Două producții se vor reprezenta cu acel prilej, **Marea Ducesă** de Jacques Offenbach și **Paiațe** de Leoncavallo, în cea din urmă rolul Nedda revenindu-i Angelei Gheorghiu, reinvitată după debutul de mare succes la Los Angeles din **Boema** pucciniană.